

[Aage Fogh.]

det arbejde, der nu er sluttet, bør udgå, idet de giver altfor store udgifter i forhold til de penge, der er i dem. Jeg havde håbet, det kunne lykkes at få dem ud i år, men det lykkedes altså ikke, og allerede nu vil jeg meddele, at vi vil tage sagen op til næste år.

Endvidere er der en sag, som vi ikke har drøftet meget i udvalget, fordi der ikke var tid til det. Jeg tænker her på restaurationsafgiften. Det forekommer mig ganske givet, at restaurationsafgiften er forbundet med flere ulemper, først og fremmest den, at den er ganske overordentlig vanskelig at kontrollere. Jeg vil regne med, at der er 7 000 kontrolsteder. Det er klart for enhver, at den ekstraafgift på 25 pct., der her er tale om, er ganske forfærdelig let at omgå, og vi ved fra de foreliggende oplysninger, at den omgås i betydelig udstrækning. Vi ved også, at restaurationsafgiften har den store skævank, at den fremmer smugdrikketiet i stor udstrækning, og at den volder det hæderlige restaurationsfag væsentlige vanskeligheder. Derfor vil jeg henstille til den højtærede finansminister, at man fra administrationens side allerede nu begynder at overveje mulighederne for en omlægning på dette område, således at afgiften flyttes fra restauranterne til det foregående led. Efter de oplysninger, der foreligger for mig, vil det medføre, at medens man nu må kontrollere ca. 7 000 steder, kunne man nøjes med ca. 300 kontrolsteder, og enhver vil være klar over, hvilken lettelse det vil betyde administrativt.

Det er klart, det behøver jeg i og for sig ikke at fremhæve, at mit parti ikke med særlig glæde stemmer for en række af de afgifter, der her er tale om, men vi føler os forpligtede, fordi vi har været med til at gennemføre en hel del af de love, der kræver de udgifter, for hvilke der nu skal skaffes dækning. Derfor har vi set på forslagene som helhed og kan anbefale dem med de ændringer, den højtærede finansminister har foreslået, i håb om, at det, inden vi går i gang med arbejdet næste år, vil kunne lykkes at fjerne endnu flere af de skønhedspletter, der findes.

Tholstrup: Jeg vil ganske kort begynde med at svare det ærede medlem hr. Poul Møller. Vi har gang på gang anvist andre veje til at skaffe staten indtægter, og i de sidste dage er vi netop gået imod store udgiftsposter, som der altså ikke skal søges dækning for, f. eks. tilskud til opfodring af rugbrød. Der er ingen grund til at gøre mere ud af denne replik.

Som jeg sagde ved første behandling, er

retsforbundet modstander af told, afgifter og omsætningskatter, som efter vor mening er den dyreste form for skatter både administrativt og i deres virkninger på prisniveauet. Vi hørte jo her for et par dage siden det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sige om toldlovsforslaget, at de 50 mill. kr. ville let kunne løbe op til 200 mill. kr. for forbrugerne. Det samme gælder i lige så høj grad mange omsætningsafgifter og andre afgifter. Det er efter vor mening en meget farlig ting at fjerne produktionspris og forbrugerpris for langt fra hinanden. Det er jo sådan, at man praktisk talt kan måle nedgangen i reallønnen med forskelsforøgelsen på disse to prisniveauer ad administrativ vej. Hvis man ikke fremkaldte disse høje omkostninger, ville forskellen mellem producentens pris og forbrugerens pris blive mindre, og det ville give en højere levefod.

At disse afgifter virker tyngende på mange erhverv, vidner de besøg, vi havde i udvalget, stærkt om. For mange menneskers vedkommende drejer det sig om ruinerende afgifter. En hel del af disse henvendelser var enslydende med de henvendelser, som kom i marts måned, og som blev optrykt i 4 bilag på 50 tættrykte sider. Udvalget har nu ladet disse henvendelser optrykke i et nyt bilag, denne gang på 60 sider. Der er næppe et menneske, der vil sætte sig til at læse dem igennem, og alligevel bestemte udvalget, at henvendelserne skulle trykkes op, selvom det blev oplyst, at de hermed forbundne omkostninger nemt ville blive et par tusinde kroner. Jeg protesterede imod at smide disse penge ud til ingen nytte, men desværre uden virkning.

Jeg skal ikke trætte ærede medlemmer med de mange henvendelser, men jeg vil dog gerne tage nogle enkelte frem. Der er for det første chokolade- og sukkervarebranchen, for hvilken skatteforhøjelsen netop er nået op over den skattegrænse, som man for nogen tid siden diskuterede i radioen mellem de fire gamle partier. Det var den radiodiskussion, hvor retsforbundet ikke fik lov at være med, fordi vi ikke har noget medlem i programudvalget. Dør talte man om, at chokoladeafgiften var nået op over det punkt, hvor skattegrænsen var overskredet. I udvalget har jeg holdt på, at man burde nedsætte chokoladeafgiften, og at det ikke nødvendiggjorde kompensation med hensyn til nye afgifter, idet en nedsættelse efter al sandsynlighed ville give en forøget omsætning med chance for et større provenu, end den giver i øjeblikket, men jeg kunne ikke få medhold heri. Man har netop fået nogle oplysninger fra Sverige, som viser, at